

λευτὰ οὗτος ὡς αἰὼν τῆς πλήρους ἀσταθείας.

Τὴν δημοκρατοποίησιν τῆς γνώσεως ἀκολοῦθαι δεῖ ἡξίλασις τῆς μορφώσεως, διότι ἐκλειυμένη εἶναι μία κοινωνία, ὅταν ἀπόλεσε τὴν ἐνότη-
τα τῶν ἠθικῶν τῆς πεποιθήσεων καὶ προσπα-
θεῖ διὰ παντός μεσον νὰ καλύψῃ τὴν γυμνό-
τητα αὐτῆς.

Οὕτω περίπου ἐκτός τῆς καθημερινῆς ἀλλα-
γῆς τῆς ἰσωτερικῆς καὶ ἔξωτερικῆς πολιτικῆς
δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη τῶν
Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐμφανίζετε μία
πρωτότυπος φασιογνωμία εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς με-
γαλοπύλεως. Ἐκ τοῦ μέσου τῶν νεανιῶν, οἴ-
τινες ἐν τῇ ἀγορᾷ περιβάλλουσι καὶ μετὰ προ-
σοχῆς παρακολουθοῦσιν ἓνα σοφιστὴν ἐμφανί-
ζεται μία μεγαλειώδης ἀτριχος κεφαλὴ. Ἀνή-
κει εἰς ἓνα μικροῦ ἀναστήματος ἄνθρωπον

ποῦ ἐνῶ πάντες περὶ αὐτοῦ γελοῦν προχωρεῖ
μετὰ σταθερότητος πρὸς τὸν ῥήτορα καὶ ἀ-
φροῦ ἐξετάσει τοῦτον λεπτομερῶς τῷ ἀποιεῖναι
τὸν λόγον. Ἐπακολουθεῖ φοβερὰ λογομαχία.
Εἰς τὰς ζωνῆρας ἐπιθέσεις τοῦ σοφιστοῦ ἀπαν-
τᾷ μετὰ πλήρους ἡσυχίας.

Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος;

Σωκράτης ὀνομάζεται καὶ ὅλος ὁ κόσμος
τὸν γνωρίζει.

Παντοῦ ἀναμυγνύεται. Κατέστη τὸ φόβητρον
τῶν σοφιστῶν. Οὐδεὶς δύταται ν' ἀντεπεξέλθῃ
ἐναντίον του. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν τοῦ ἀρκεῖ. Ἀνοίγει
συζητήσεις μετὰ τοῦ πρώτου τυχόντος καὶ
δὲν τὸν ἀφίνει πρὶν ἢ ὁμολογήσῃ καὶ παρα-
δεχθῇ τὰς γνώμας αὐτοῦ. Οὐδὲ αὐτὸς ὁ Περι-
κλῆς δὲν κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ αὐτοῦ. Ἄλ-
λά τί εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

.....
ΧΙΟΜΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΛΙΠΟΥΤΕΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΩΝ J. SWIFT

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ἽΟ πρὶν γῆψ αὐτὸς δὲν εἶχε ἄλλας προσό-
δους ἀπὸ ἐκεῖνας τῆς περιοχῆς του, μόνον
δὲ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπέβαλλε
φόρους εἰς τοὺς δπηκόους του, οἱ ὁποῖοι εἶ-
ναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν ἀκολουθοῦν εἰς
τὸν πόλεμον μὲ ἰδικὰ τῶν ἔξοδα.

Διώρισαν ἐξακόσια πρόσωπα διὰ νὰ μὲ
ὑπηρετοῦν. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης, ὅ-
πως τριακόσιοι ἄλλοι ἀναλάβουν νὰ μοῦ κα-
τασκευάσουν ἓνα ἐνδυμα σύμφωνα πρὸς τὰς
συνηθείας τοῦ τόπου, ὅπως ἔξῃ ἄνθρωποι
τῶν γραμμάτων, οἱ πλέον σοφοὶ εἰς ὅλην
τὴν χώραν ἀναλάβουν νὰ μοῦ μάθουν τὴν
γλῶσσαν τοῦ τόπου καὶ τέλος ὅπως οἱ ἴπ-
ποι τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐκεῖνοι τῶν εὐ-
γενῶν κάμνουν συχνὰ ἐνώπιόν μου ἀσκή-
σεις γιὰ νὰ συνειθίσθουν τὸ πρόσωπόν μου.
ἽΟλοι αἱ διαταγαὶ αὗται ἐξετελέσθησαν κα-

τὰ γράμμα.

ἽΕκαμα μάλιστα μεγάλας προόδους εἰς τὴν
ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης τῶν Διλιπουτείων.
Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ αὐτὴν ὁ αὐτοκράτωρ
μὲ ἐτίμησε μὲ συχνὰς ἐπισκέψεις καὶ μαλι-
στα ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ τοὺς καθηγητὰς
μου διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκμάθησιν τῆς γλώσ-
σης.

Αἱ πρῶται λέξεις ποῦ ἔμαθον, ἦσαν νὰ
τοῦ μεταβιβάσω τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ μὲ
ἀφήσῃ ἐλεύθερον, πρᾶγμα ποῦ τοῦ ἐπανε-
λάμβανον γονατιστὸς καθ' ἐνάστην.

ἽἩ ἀπάντησίς του ἦτο ὅτι ἐπρεπε νὰ πε-
ριμένω ὀλίγον καιρὸν ἀκόμα, ὅτι ἦτο μία ὑ-
πόθεσις περὶ τῆς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀ-
ποφασίσῃ ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου
του καὶ ὅτι πρῶτα θὰ ἐπρεπε νὰ ὑποσχεθῶ
ἐνὸρκως, ὅτι δὲν θὰ ἐτήρουν μετὰ τὴν ἐλευθέρ-
ωσίν μου ἐχθρικήν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἀπέ-

ναντι τῶν ὑπηκόων του. Μὲ συνεβούλευσε νὰ κερδίσω διὰ τῆς ὑπομονῆς μου καὶ διὰ τῆς καλῆς μου διαγωγῆς τὴν ἐκτίμησιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ λαοῦ του. Μὲ εἰδοποίησε νὰ μὴ τὸν παρεξηγήσω, ἂν εἶδε διαταγὴν εἰς μερικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ νὰ μὲ ἐρευνήσουν, διότι μποροῦσε νὰ ὑπῆρχε πιθανότης νὰ εἶχα ἐπάνω μου πολλὰ ὄπλα ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους του.

Ἀπήνησα, ὅτι ἤμουν ἔτοιμος νὰ βγάλω ὅλα μου τὰ φορέματα, νὰ ἀδειάσω τὶς τσέπες μου ἐνώπιόν του. Μεῦ ἐδήλωσε τότε ὅτι κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἐπικρατείας του ἔπρεπε νὰ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν δύο ἀντιπροσώπων τοῦ κράτους, ὅτι ἐγνώριζε, ὅτι τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν ἄνευ τῆς συναίνεσώς μου, ἀλλὰ ὅτι εἶχε τὸσον καλὴν ἰδέαν διὰ τὴν γεναιοφροσύνην μου καὶ τὴν εὐθύτητά μου, ὅτι θὰ ἐνεπιστεύετο ἄνευ φόβου τοὺς ἀξιωματικοὺς του εἰς τὰς χεῖρας μου, ὅτι πᾶν ὅτι θὰ μοῦ ἀφήρουν, θὰ μοῦ ἀπεδίδοτο πιστῶς, ὅταν θὰ ἐγκατέλειπα τὴν χώραν, ἢ θὰ ἀπεξημιούμην σύμφωνα μὲ τὴν ἐκτίμησιν ποῦ θὰ ἔκανα ὁ ἴδιος.

Ὅταν οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους ἦλθον διὰ νὰ μὲ ἐρευνήσουν, τοὺς ἐπῆρα εἰς τὰς χεῖρας μου. Τοὺς ἔθεσα κατὰ πρῶτον εἰς τὶς τσέπες τοῦ γελέκου μου καὶ ἔπειτα σὲ ὅλες μου τὶς ἄλλες τσέπες.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι τοῦ πρίγκηπος ἔχοντες κοινὸν λόφρον μελάνην καὶ χαρτὶ ἐπάνω τους ἔκαμαν ἀπογραφὴν παντὸς ὅ,τι εἶδον καὶ ὅταν ἐτελείωσαν μὲ παρεκάλεσαν νὰ τοὺς κατεβάσω εἰς τὸ πάτωμα, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ δώσουν ἀναφορὰν εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

Ὅταν ἡ ἀπογραφὴ ποῦ συντάξαν οἱ ἀξιωματικοὶ ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος, αὐτὸς μὲ διέταξε, λιαν εὐγενῶς ὅμως νὰ τοῦ παραδώσω ὅλα τὰ πράγματα ποῦ κα-

τέγραψαν οἱ ἀξιωματικοί, καὶ πρῶτα πρῶτα μοῦ ἐξήτησε τὸ ξίφος μου: Εἶχε δώσῃ ἐντολὴν εἰς τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας ἐκ τῶν καλλιτέρων τῶν στρατευμάτων του νὰ τὸν περιστοιχίσουν εἰς ἀπόστασιν τινὰ μὲ τὰ τόξα των καὶ μὲ τὰ ἀκόντιά των, ἐγὼ ὅμως δὲν εἶχα παρατηρήσει τίποτε γιατί εἶχα κυριολεκτικῶς καρφώσει τὰ μάτια μου εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Μὲ παρεκάλεσε λοιπὸν νὰ ἐξαγάγω τὸ ξίφος μου, ποῦ ἂν καὶ εἶχε σκουριάσει λιγάκι ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς θαλάσσης, ἐν τούτοις ἔλαμπε ἀρκετά. Τὸ ἔκαμα λοιπὸν καὶ ἀμέσως ὅλα τὰ στρατεύματα ἔμπηξαν τὶς φωνῆς. Μὲ διέταξε τότε νὰ τὸ ξαναβάλω εἰς τὴν θήκην του καὶ νὰ τὸ ῥίψω κατὰ γῆς ὅσο πιὸ σιγὰ μποροῦσα καὶ εἰς ἀπόστασιν ἕξ ποδῶν ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα μου.

Τὸ δεύτερον πρᾶγμα ποῦ μοῦ ἐξήτησε ἦσαν τὰ πιστόλια μου τῆς τσέπης. Τοῦ τὰ παρουσίασα καὶ κατὰ διαταγὴν του τοῦ ἐξήγησα τὴν χρῆσιν των, ὅσο μποροῦσα καλύτερα καὶ ἀφοῦ τὰ ἐγέμισα μὲ μπαρούτι μόνον καὶ εἰδοποίησα τὸν αὐτοκράτορα νὰ μὴ φοβηθῇ, ἐτράβηξα εἰς τὸν ἄερα.

Ἡ ἔκκληξις ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ ἦτο πολὺ μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν θέαν τοῦ ξίφους μου.

Ἐπεσαν ὅλοι πρὸς τὰ ὀπίσω σὺν νὰ εἶχαν κτυπηθῇ ἀπὸ κεραινῶν.

Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ αὐτοκράτωρ ποῦ ἦτο πολὺ γενναῖος δὲν μπόρεσε νὰ συνέλθῃ παραμὲτα παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου.

Τοῦ παρέδωκα τὰ δύο μου πιστόλια κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποῦ τοῦ ἔδωκα καὶ τὸ ξίφος μου, μὲ τὰ σφαιρίδια καὶ τὴν μπαρούτιν εἰδοποιῶν αὐτὸν ταυτοχρόνως νὰ μὴ τὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν φωτιά ἂν δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ ὀλόκληρον τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον νὰ ἀνατινάσσεται εἰς τὸν ἄερα πρᾶγμα ποῦ τὸν ἐξέπληξε πολὺ.

(Ἀκολουθεῖ)

